Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina (hr) is onlangs gewijzigd.
Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.
Swipe to change

Kroatisch

Erfenissen

Kroatië

Dit informatieblad is opgesteld in samenwerking met de Raad van notarissen van de Europese Unie (CNUE).

1 Hoe wordt de uiterste wilsbeschikking (testament, gemeenschappelijk testament, erfovereenkomst) opgesteld?

Het recht van erfopvolging en de regels die rechtbanken, andere autoriteiten en gemachtigde personen toepassen in erfrechtelijke aangelegenheden zijn vastgelegd in de Successiewet (*Narodne Novine* (NN – het Staatsblad van de Republiek Kroatië) nrs. 48/03, 163/03, 35/05 en 127/13).
Een uiterste wilsbeschikking met het oog op iemands overlijden kan worden opgemaakt in de vorm van een testament. Een testament kan worden opgemaakt door iedereen van 16 jaar of ouder die niet lijdt aan een psychische stoornis.
Alleen een in de wettelijk voorgeschreven vorm opgesteld testament dat voldoet aan de wettelijk voorgeschreven voorwaarden is geldig. In gewone omstandigheden kan een testament worden opgesteld in de vorm van een eigenhandig testament of een openbaar testament, terwijl in buitengewone omstandigheden ook een mondeling testament kan worden opgesteld.
Een eigenhandig testament is een holografisch testament of een testament dat is opgemaakt in het bijzijn van getuigen. Een holografisch testament is een handgeschreven en door de erflater ondertekend testament. Een testament kan in het bijzijn van getuigen worden opgemaakt door een erflater die kan lezen en schrijven door ten overstaan van twee gelijktijdig aanwezige getuigen te verklaren dat het document, ongeacht wie dat heeft opgesteld, de eigen vrij wil van de erflater weergeeft en het document vervolgens in hun bijzijn te ondertekenen. Ook de getuigen moeten hun handtekening onder het document zetten.
Een openbaar testament is een testament dat is opgemaakt met de hulp van openbare autoriteiten. Eenieder kan een geldig testament opmaken in de vorm van een openbaar testament. Iemand die niet kan lezen of zijn of haar eigen naam niet kan schrijven, kan in gewone omstandigheden alleen een openbaar testament opstellen. Een openbaar testament kan op verzoek van de erflater worden opgesteld door een daartoe wettelijk gemachtigde persoon: een rechter van een gemeentelijke rechtbank, een juridisch adviseur van een gemeentelijke rechtbank of een notaris, of door een diplomatieke/consulaire vertegenwoordiger van de Republiek Kroatië in het buitenland. De procedure die een gemachtigde persoon moet volgen en de stappen die hij of zij moet ondernemen bij het opmaken van een openbaar testament, zijn wettelijk vastgelegd.
Een erflater die zijn of haar testament de vorm van een internationaal testament wil geven, moet daartoe een verzoek indienen bij een persoon die gemachtigd is om openbare testamenten op te maken. Het doel van het opmaken van een internationaal testament is om ervoor te zorgen dat de vorm van het testament wordt erkend door de partijen bij het Verdrag betreffende uniforme regels voor de vorm van een internationaal testament van 1973 en de landen die de bepalingen met betrekking tot internationale testamenten in hun wetgeving hebben opgenomen.
Alleen in buitengewone omstandigheden die het opmaken van een testament in enige andere geldige vorm onmogelijk maken, kan een erflater zijn of haar testament mondeling opmaken ten overstaan van twee gelijktijdig aanwezige getuigen. Een dergelijk testament verliest 30 dagen nadat de buitengewone omstandigheden waarin het is opgemaakt niet langer bestaan, zijn geldigheid.
Erfovereenkomsten (een overeenkomst waarbij een persoon zijn of haar nalatenschap of een deel daarvan toewijst aan een andere partij bij de overeenkomst of aan een derde), overeenkomsten inzake toekomstige erfenissen of legaten (een overeenkomst waarbij een persoon afstand doet van een erfenis die hij of zij verwacht; een overeenkomst inzake de erfenis van een derde die in leven is; een overeenkomst inzake een legaat of ander voordeel dat een contractpartij verwacht te ontvangen uit een nalatenschap die nog niet is opengevallen) en overeenkomsten inzake de inhoud van een testament (een overeenkomst waarbij een persoon zich ertoe verbindt om een bepaalde bepaling wel of niet op te nemen in zijn of haar testament, of om een bepaalde bepaling in zijn of haar testament wel of niet in te trekken) zijn niet toegestaan in het Kroatische recht en zijn derhalve ongeldig.
Het Kroatische recht staat wel het sluiten van een overeenkomst over de overdracht en verdeling van bezittingen tijdens het leven toe. Dit is een overeenkomst die een persoon (de cedent) sluit met zijn of haar nakomelingen waarbij de cedent de bezittingen die hij of zij ten tijde van het sluiten van de overeenkomst heeft, geheel of gedeeltelijk verdeelt onder en overdraagt aan zijn of haar nakomelingen. Voor de geldigheid van een dergelijke overeenkomst is de instemming vereist van alle kinderen en andere nakomelingen die van de cedent zullen erven. De overeenkomst moet schriftelijk worden opgemaakt en door een rechter van de bevoegde rechtbank worden bekrachtigd, of zijn opgemaakt in de vorm van een notariële akte, of door een notaris worden gelegaliseerd (wettelijk bindend gemaakt). In de overeenkomst kan ook een erfenis worden toegekend aan de echtgeno(o)t(e) van de cedent, in welk geval ook deze echtgeno(o)t(e) met de overeenkomst moet instemmen. De eigendommen waarop deze overeenkomst betrekking heeft worden niet opgenomen in de nalatenschap en worden ook niet in aanmerking genomen bij het bepalen van de waarde van de nalatenschap.
Het Kroatische recht staat niet toe dat een overeenkomst wordt gesloten waarin afstand wordt gedaan van een nalatenschap die nog niet is opengevallen. Bij wijze van uitzondering kan een nakomeling die zelfstandig afstand kan doen van zijn of haar rechten een overeenkomst met de toekomstige erflater sluiten waarbij hij of zij van tevoren afstand doet van de erfenis waarop hij of zij recht zou hebben bij het overlijden van de erflater. Een dergelijke overeenkomst kan ook worden gesloten door een echtgeno(o)t(e) met betrekking tot de erfenis die hij of zij zou ontvangen bij het overlijden van zijn of haar echtgeno(o)t(e). De overeenkomst moet schriftelijk worden opgemaakt en door een rechter van de bevoegde rechtbank worden bekrachtigd, of zijn opgemaakt in de vorm van een notariële akte, of door een notaris worden gelegaliseerd (wettelijk bindend gemaakt).

2 Moet de wilsbeschikking worden geregistreerd en, zo ja, hoe?

Het feit dat een testament is opgemaakt, in bewaring is gegeven en is aangekondigd, wordt vastgelegd in het Kroatische Register van testamenten, dat wordt beheerd door de Kroatische Kamer van notarissen. Op verzoek van de erflater wordt de desbetreffende informatie door een bevoegde rechtbank, een notaris, een advocaat of de persoon die het testament heeft opgemaakt ingediend voor inschrijving in het register. Inschrijving in het Kroatische Register van testamenten is niet verplicht, en het feit dat een testament niet is ingeschreven of niet bij iemand in het bijzonder in bewaring is gegeven doet niets af aan de geldigheid ervan.

Vóór het overlijden van de erflater mag de informatie in het register aan niemand worden verstrekt, behalve aan de erflater zelf of aan een persoon die daartoe uitdrukkelijk door de erflater is gemachtigd.
In een procedure voor de bekrachtiging van de erfopvolging moet de rechtbank of notaris die de procedure uitvoert alle informatie over mogelijke testamenten van de overledene opvragen bij het Kroatische Register van testamenten.

3 Gelden er beperkingen voor de bevoegdheid om bij uiterste wil te beschikken (bv. een wettelijk erfdeel)?

De vrijheid van de erflater om over zijn of haar eigendommen te beschikken wordt beperkt door het recht van legitimarissen op een legitieme portie.
Legitimarissen zijn:
de nakomelingen van de erflater, geadopteerde kinderen van de erflater, kinderen die aan de zorg van de erflater zijn toevertrouwd in zijn of haar hoedanigheid van partner en hun nakomelingen, de echtgeno(o)t(e), buitenechtelijke partner, levenspartner of informele levenspartner van de erflater – deze hebben recht op een legitieme portie die gelijk is aan de helft van de portie die ze zouden hebben ontvangen als er geen testament zou zijn geweest en de erfopvolging wettelijk zou zijn geregeld.
de ouders, adoptieouders en andere verwanten in opgaande lijn – deze hebben alleen recht op een legitieme portie als ze permanent arbeidsongeschikt zijn verklaard en onvermogend zijn, en hun legitieme portie is gelijk aan een derde van de portie die ze zouden hebben ontvangen als er geen testament zou zijn geweest en de erfopvolging wettelijk zou zijn geregeld.
Legitimarissen zijn alleen gerechtigd om een legitieme portie te vorderen als ze in een specifieke zaak wettelijke erfgenamen zijn.
De gronden waarop de erflater een erfgenaam die recht heeft op een legitieme portie geheel of gedeeltelijk kan uitsluiten van het testament, zijn wettelijk vastgelegd. De erflater kan dat doen als de erfgenaam zich jegens hem of haar schuldig heeft gemaakt aan een ernstige schending in de vorm van het niet-nakomen van een wettelijke of morele verplichting die voortvloeit uit de familiebetrekking met de erflater, als de erfgenaam opzettelijk een ernstig misdrijf tegen de erflater of zijn of haar echtgeno(o)t(e), kind(eren) of ouder(s) heeft gepleegd, als de erfgenaam een misdrijf tegen de Republiek Kroatië of tegen door het internationaal recht beschermde waarden heeft gepleegd, of als de erfgenaam een ledig of crimineel bestaan leidt. De erflater die een erfgenaam wil uitsluiten moet dat uitdrukkelijk in het testament verklaren, onder vermelding van de gronden voor de uitsluiting. De reden van de uitsluiting moet ten tijde van het opmaken van het testament bestaan. Door de uitsluiting verspeelt de erfgenaam het recht van erfopvolging naar de mate van de omvang van de uitsluiting zelf, en de rechten van andere personen die mogelijk van de erflater erven worden vastgesteld alsof de uitgesloten erfgenaam vóór de erflater is overleden.
Naast de mogelijkheid om legitimarissen uit te sluiten, kan de erflater een nakomeling die recht heeft op een legitieme portie deze portie uitdrukkelijk, geheel dan wel gedeeltelijk, onthouden als de erfgenaam grote schulden of een verkwistende levensstijl heeft. In plaats van naar deze nakomeling gaat de portie dan naar zijn of haar nakomelingen. Een dergelijke beschikking blijft alleen geldig als de persoon aan wie zijn of haar legitieme portie wordt onthouden ten tijde van het overlijden van de erflater een minderjarig kind of een minderjarig kleinkind van een vooroverleden kind heeft, of een meerderjarig kind of een meerderjarig kleinkind van een vooroverleden kind heeft dat arbeidsongeschikt en onvermogend is. De persoon aan wie zijn of haar legitieme portie wordt onthouden erft van de erflater met betrekking tot de portie die niet onder de toepasselijke bepaling valt, en ook als de voorwaarden voor de bepaling bij het overlijden van de erflater niet langer bestaan.

4 Wie erft er en hoeveel, wanneer er geen uiterste wilsbeschikking is?

Als de erflater geen testament heeft opgemaakt, erven zijn of haar wettelijke erfgenamen in de wettelijke volgorde, waarbij het beginsel van toepassing is dat erfgenamen die in lijn dichter bij de erflater staan, erfgenamen die verder weg staan uitsluiten.
De wettelijke erfgenamen van de erflater zijn zijn of haar:
nakomelingen, geadopteerde kinderen en kinderen die aan de zorg van de erflater zijn toevertrouwd in zijn of haar hoedanigheid van partner en hun nakomelingen;
echtgeno(o)t(e);
buitenechtelijke partner;
levenspartner;
informele levenspartner;
ouders;
adoptanten;
broers en zussen en hun nakomelingen;
grootouders en hun nakomelingen;
andere voorouders.
Met betrekking tot het recht van erfopvolging is een buitenechtelijke partner gelijk aan een echtgeno(o)t(e), terwijl buiten het huwelijk geboren kinderen en hun nakomelingen gelijk zijn aan binnen het huwelijk geboren kinderen en hun nakomelingen. Een buitenechtelijke verbintenis die het recht van erfopvolging met zich meebrengt is een juridisch verankerde samenlevingsvorm tussen een ongehuwde vrouw en een ongehuwde man die enige tijd heeft bestaan (ten minste drie jaar als er een gemeenschappelijk kind uit de verbintenis is geboren) en is opgehouden te bestaan bij het overlijden van de erflater, mits aan de voorwaarden voor de geldigheid van een huwelijk is voldaan.
Met betrekking tot het recht van erfopvolging is een levenspartner gelijk aan een echtgeno(o)t(e), en de kinderen die aan zijn of haar zorg zijn toevertrouwd in zijn of haar hoedanigheid van partner zijn gelijk aan zijn of haar eigen kinderen. Een levenspartnerschap is een verbintenis tussen twee samenlevende personen van hetzelfde geslacht die een samenlevingscontract ten overstaan van een bevoegde autoriteit hebben gesloten, in overeenstemming met de bepalingen van een speciale wet (de Wet inzake partnerschappen tussen personen van hetzelfde geslacht).
Met betrekking tot het recht van erfopvolging is een informele levenspartner gelijk aan een buitenechtelijke partner. Een informeel levenspartnerschap is een verbintenis tussen twee samenlevende personen van hetzelfde geslacht die geen samenlevingscontract ten overstaan van een bevoegde autoriteit hebben gesloten, mits de verbintenis ten minste drie jaar heeft bestaan en vanaf het begin aan de voorwaarden voor de geldigheid van een levenspartnerschap is voldaan.
De nakomelingen en echtgeno(o)t(e) van de erflater zijn erfgenamen in eerste lijn. De erfgenamen in eerste lijn erven in gelijke delen. In deze lijn is *per stirpes*-verdeling van toepassing, waardoor het deel van de nalatenschap dat naar een vooroverleden kind zou zijn gegaan als dit de erflater had overleefd in gelijke delen wordt geërfd door zijn of haar kinderen (de kleinkinderen van de erflater); als er een kleinkind vooroverleden is, wordt het deel dat naar dat kleinkind zou zijn gegaan als dit ten tijde van het overlijden van de erflater nog in leven was geweest in gelijke delen geërfd door zijn of haar kinderen (de achterkleinkinderen van de erflater), enzovoorts, zolang er nog nakomelingen van de erflater over zijn.
Een erflater die geen nakomelingen heeft, wordt opgevolgd door erfgenamen in de tweede lijn van erfopvolging – de ouders en echtgeno(o)t(e) van de erflater. De ouders van de erflater erven de helft van de nalatenschap, de echtgeno(o)t(e) de andere helft. Als beide ouders vóór de erflater zijn overleden, erft de echtgeno(o)t(e) de gehele nalatenschap. Als de erflater niet wordt overleefd door de echtgeno(o)t(e), erven de ouders van de erflater de gehele nalatenschap in gelijke delen; als een van de ouders van de erflater vóór de erflater is overleden, wordt het deel van de nalatenschap dat naar die ouder zou

zijn gegaan als hij of zij de erflater had overleefd geërfd door de andere ouder. De broers en zussen van de erflater en hun nakomelingen erven van de erflater in tweede lijn van erfopvolging als de erflater niet wordt overleefd door de echtgeno(o)t(e) en als een van de of beide ouders van de erflater vóór de erflater is of zijn overleden. In dat geval (of als beide ouders van de erflater vóór de erflater zijn overleden en de erflater niet wordt overleefd door de echtgeno(o)t(e)), wordt het deel van de nalatenschap dat naar elke ouder zou zijn gegaan als hij of zij de erflater had overleefd geërfd door hun kinderen (de broers/zussen van de erflater), hun kleinkinderen, achterkleinkinderen en verdere nakomelingen, volgens de regels die van toepassing zijn op de gevallen waarin de kinderen en andere nakomelingen van de erflater erven. Als een van de ouders van de erflater vóór de erflater is overleden en de erflater niet wordt overleefd door de echtgeno(o)t(e), zonder nakomelingen achter te laten, wordt het deel van de nalatenschap dat naar die ouder zou zijn gegaan als deze de erflater had overleefd geërfd door de andere ouder; als de andere ouder ook vóór de erflater is overleden en de erflater niet wordt overleefd door de echtgeno(o)t(e), erven de nakomelingen van die ouder het deel dat anders naar beide ouders was gegaan.
Een erflater die geen nakomelingen of echtgeno(o)t(e) of ouders achterlaat, of van wie de ouders geen andere nakomelingen hebben achtergelaten, wordt opgevolgd door erfgenamen in de derde lijn van erfopvolging. In de derde lijn van erfopvolging wordt de erflater opgevolgd door de grootouders van de erflater, waarbij de ene helft van de nalatenschap wordt geërfd door de grootouders aan vaderszijde en de andere helft door de grootouders aan moederszijde. De grootouders in dezelfde lijn erven in gelijke delen. Als een van deze voorouders in de ene lijn vóór de erflater is overleden, wordt het deel van de nalatenschap dat naar die voorouder zou zijn gegaan als hij of zij de erflater had overleefd geërfd door zijn of haar nakomelingen (kinderen, kleinkinderen en verdere nakomelingen), volgens de regels die van toepassing zijn op de gevallen waarin de kinderen en andere nakomelingen van de erflater erven. Als de grootouders in de ene lijn vóór de erflater zijn overleden zonder dat deze nakomelingen heeft, wordt het deel van de nalatenschap dat naar hen zou zijn gegaan als ze de erflater hadden overleefd geërfd door de grootouders in de andere lijn of hun nakomelingen.
Een erflater die geen nakomelingen of ouders achterlaat, of van wie de nakomelingen of echtgeno(o)t(e) of grootouders ook geen nakomelingen hebben achtergelaten, wordt opgevolgd door erfgenamen in de vierde lijn van erfopvolging. De overgrootouders van de erflater vormen de vierde lijn van erfopvolging. De ene helft wordt geërfd door de overgrootouders aan vaderszijde (deze helft wordt in gelijke delen geërfd door de ouders van de grootvader aan vaderszijde en de ouders van de grootmoeder aan vaderszijde van de erflater) en de andere helft wordt geërfd door de overgrootouders aan moederszijde (deze helft wordt in gelijke delen geërfd door de ouders van de grootvader aan moederszijde en de ouders van de grootmoeder aan moederszijde van de erflater). Als een van deze voorouders niet meer in leven is, wordt het deel dat naar hem of haar zou zijn gegaan als hij of zij nog in leven was geweest, geërfd door de voorouder die zijn of haar echtgeno(o)t(e) was. Als een duo van deze voorouders niet meer in leven is, worden de delen die naar hen zouden zijn gegaan als ze nog in leven waren geweest geërfd door het andere duo in dezelfde lijn. Als de overgrootouders in één lijn niet meer in leven zijn, wordt het deel van de nalatenschap dat naar hen zou zijn gegaan als ze nog in leven waren geweest geërfd door de overgrootouders in de andere lijn.
Als er geen erfgenamen in de vierde lijn van erfopvolging zijn, wordt de erflater opgevolgd door zijn of haar verdere voorouders, volgens de regels van erfopvolging die van toepassing zijn op zijn of haar overgrootouders.

5 Welke autoriteiten zijn bevoegd:

5.1 op het gebied van erfopvolging?

De procedure voor de bekrachtiging van de erfopvolging in eerste aanleg wordt uitgevoerd door een gemeentelijke rechtbank of door een notaris als bewindvoerder van de rechtbank.
De territoriale jurisdictie van de gemeentelijke rechtbank voor de bekrachtigingsprocedure wordt bepaald aan de hand van de wettige verblijfplaats van de erflater bij zijn of haar overlijden, en subsidiair aan de hand van zijn of haar woonplaats, de plaats waar het grootste deel van zijn of haar nalatenschap zich bevindt in Kroatië of de plaats waar de erflater is ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand. De rechtbank vertrouwt de uitvoering van de bekrachtigingsprocedure toe aan notarissen, en wanneer meerdere notarissen hun standplaats hebben binnen het rechtsgebied van de rechtbank, worden zaken gelijkmatig en in alfabetische volgorde, op basis van hun achternaam, aan hen toegewezen.

5.2 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van de nalatenschap te ontvangen?

Een verklaring van aanvaarding of weigering van een nalatenschap kan mondeling worden afgelegd ten overstaan van een gemeentelijke rechtbank, de rechtbank die het testament bekrachtigt of de notaris die de procedure uitvoert, of door een gewaarmerkt document met de verklaring van aanvaarding of weigering in te dienen bij de rechtbank die het testament bekrachtigt of de notaris die de procedure uitvoert.
Een verklaring van aanvaarding of weigering van de nalatenschap kan niet worden ingetrokken.
Het is niet verplicht om een verklaring van aanvaarding of weigering op te stellen. Een persoon die geen verklaring van weigering van de nalatenschap heeft afgelegd of ingediend, wordt geacht de erfenis te aanvaarden. Een persoon die een geldige verklaring van aanvaarding van de nalatenschap heeft afgelegd of ingediend, kan daarna geen afstand meer doen van de erfenis.

5.3 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van een legaat te ontvangen?

Een verklaring van aanvaarding of weigering van een legaat kan mondeling worden afgelegd ten overstaan van de rechtbank die het legaat bekrachtigt of de notaris die de procedure uitvoert, of door een gewaarmerkt document met de verklaring van aanvaarding of weigering van het legaat in te dienen bij de rechtbank die het legaat bekrachtigt of de notaris die de procedure uitvoert.

5.4 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van een wettelijk erfdeel te ontvangen?

Het recht op een legitieme portie is een erfelijke aanspraak die wordt verworven bij het overlijden van de erflater. Een legitimaris kan een verklaring van aanvaarding of weigering van een legitieme portie mondeling afleggen ten overstaan van een gemeentelijke rechtbank, de rechtbank die de legitieme portie bekrachtigt of de notaris die de procedure uitvoert, of door een gewaarmerkt document met een verklaring van erfrecht in te dienen bij de rechtbank die de legitieme portie bekrachtigt of de notaris die de procedure uitvoert.
Het recht op een legitieme portie wordt in bekrachtigingsprocedures alleen uitgeoefend op verzoek van een legitimaris – als een legitimaris in een bekrachtigingsprocedure geen legitieme portie opeist, is de rechtbank of de notaris niet verplicht om het recht van de legitimaris op een legitieme portie vast te stellen.

6 Korte beschrijving van de procedure voor de behandeling van een erfopvolging uit hoofde van het nationale recht, waaronder de vereffening van de nalatenschap en de verdeling van de goederen (geef ook aan of de erfopvolgingsprocedure ambtshalve wordt ingeleid door een gerecht of een andere bevoegde autoriteit).

De bekrachtigingsprocedure is een niet-contentieuze procedure om vast te stellen wie de erfgenamen van de erflater zijn, wat de nalatenschap van de erflater is en welke andere rechten met betrekking tot de nalatenschap erfgenamen, legatarissen en andere personen hebben.
De bekrachtigingsprocedure wordt uitgevoerd door een gemeentelijke rechtbank of door een notaris als bewindvoerder van de rechtbank. Een gemeentelijke rechtbank die territoriale jurisdictie heeft om een bekrachtigingsprocedure uit te voeren wordt ook wel “successierechtbank” genoemd. De territoriale jurisdictie van de gemeentelijke rechtbank voor de bekrachtigingsprocedure wordt bepaald aan de hand van de wettige verblijfplaats van de erflater bij zijn of haar overlijden, en subsidiair aan de hand van zijn of haar woonplaats, de plaats waar het grootste deel van zijn of haar nalatenschap zich bevindt in Kroatië of de plaats waar de erflater is ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand.

Bekrachtigingsprocedures worden ambtshalve ingesteld nadat de rechtbank een overlijdensakte, een uittreksel uit een overlijdensregister of een gelijkwaardig document heeft ontvangen. De rechtbank vertrouwt de uitvoering van de bekrachtigingsprocedure toe aan een notaris die zijn of haar standplaats heeft binnen het rechtsgebied van de rechtbank, verstrekt de notaris de overlijdensakte en stelt een tijdschema vast voor de uitvoering van de procedure. Een notaris voert de procedure uit als bewindvoerder van de rechtbank op grond van een gerechtelijke beschikking waarbij de rechtbank hem of haar belast met de uitvoering van de procedure en op grond van de bepalingen van de Kroatische Successiewet. In de regel wordt een bekrachtigingsprocedure uitgevoerd door een notaris in de hoedanigheid van bewindvoerder van de rechtbank, en alleen bij uitzondering door de rechtbank zelf.
Wanneer een notaris in het kader van een bekrachtigingsprocedure als bewindvoerder van de rechtbank maatregelen treft, is hij of zij gemachtigd, zoals een rechter of juridisch adviseur van een gemeentelijke rechtbank dat zou zijn, om alle benodigde maatregelen te treffen en alle benodigde besluiten te nemen in de procedure, tenzij de Successiewet anders bepaalt. Als de partijen in een procedure bij een notaris de feiten betwisten waarop een van hun rechten berust (bv. het recht van erfopvolging, de omvang van hun aandeel in de nalatenschap, enz.), of waarop de samenstelling van de nalatenschap of het voorwerp van een legaat berust, moet de notaris het dossier retourneren aan de rechtbank, die vervolgens de opschorting van de procedure zal gelasten en de partijen zal instrueren om civielrechtelijke of administratieve stappen te ondernemen. Als de partijen in een procedure bij een notaris de feiten betwisten waarop het recht op een testamentair legaat of een ander recht berust, moet de notaris het dossier retourneren aan de rechtbank, die de partijen vervolgens zal instrueren om civielrechtelijke of administratieve stappen te ondernemen, maar de procedure niet zal opschorten. In specifieke gevallen waarin de Successiewet voorziet (besluiten over scheiding van de nalatenschap van het vermogen van een erfgenaam, over de rechten van mede-erfgenamen die met de erflater hebben samengeleefd of in een vermogensgemeenschap hebben geleefd, of over de verdeling van de inboedel) kan de notaris alleen besluiten nemen met instemming van alle partijen bij de procedure; anders moet de notaris het dossier terugsturen aan de rechtbank. Een rechtbank die de uitvoering van de bekrachtigingsprocedure heeft toevertrouwd aan een notaris, houdt doorlopend toezicht op diens werkzaamheden.
Het belangrijkste onderdeel van de bekrachtigingsprocedure is een hoorzitting, en indien nodig kunnen er meerdere hoorzittingen worden gehouden.
Er wordt geen hoorzitting gehouden als de overledene geen nalatenschap heeft nagelaten, of als de erflater alleen roerende zaken en daaraan gelijkwaardige rechten heeft nagelaten, en geen van de personen met erfrecht eist dat de bekrachtigingsprocedure wordt uitgevoerd.
De partijen (erfgenamen, legatarissen, andere personen die een recht met betrekking tot de nalatenschap uitoefenen), personen die mogelijk een rechtmatige vordering op de erfenis kunnen instellen (indien er een testament is), de executeur van het testament (indien er een executeur is aangewezen) en andere belanghebbenden worden gedagvaard voor de hoorzitting. In de dagvaarding voor de hoorzitting zal de rechtbank of een notaris belanghebbenden in kennis stellen van de inleiding van de procedure en meedelen of er een testament is overgelegd, en belanghebbenden sommeren om onverwijld een schriftelijk testament of een document waarin de mondelinge uiterste wilsbeschikking is vastgelegd in te dienen, als zij daarover beschikken, of om de namen van de getuigen van de mondelinge wilsbeschikking te verstrekken. Deze belanghebbenden zullen er in de dagvaarding specifiek op worden gewezen dat zij, totdat een beslissing in eerste aanleg over de erfopvolging is genomen, tijdens de hoorzitting een mondelinge verklaring van aanvaarding of weigering van de nalatenschap kunnen afleggen of deze verklaring kunnen indienen in de vorm van een gewaarmerkt openbaar document, en dat zij bij verzuim om op de hoorzitting te verschijnen of een dergelijke verklaring in te dienen, geacht worden de erfenis te aanvaarden.
Alle kwesties die relevant zijn voor het nemen van een besluit in een bekrachtigingsprocedure, met name het recht van erfopvolging, de omvang van het erfdeel en het rechten op een legaat, zullen worden besproken tijdens een hoorzitting. De rechtbank of de notaris neemt een besluit op basis van de resultaten van alle hoorzittingen. De rechtbank of de notaris is gemachtigd om feiten vast te stellen die de partijen bij de procedure niet hebben aangedragen en om bewijs te presenteren dat zij niet hebben voorgesteld als de rechtbank of de notaris van oordeel is dat deze feiten en/of dat bewijs relevant zijn/is voor de besluitvorming. In de regel neemt de rechtbank of de notaris een besluit over de rechten nadat belanghebbenden de nodige verklaringen hebben kunnen afleggen. De rechtbank of de notaris zal de rechten van personen die, hoewel ze naar behoren zijn gedagvaard, niet op de hoorzitting zijn verschenen in beraad nemen op basis van de informatie waarover de rechtbank of de notaris beschikt, rekening houdend met de schriftelijke verklaringen van deze personen voor zover deze zijn ontvangen tot de datum waarop het besluit wordt genomen.
Verklaringen van erfopvolging zijn verklaringen waarbij een erfgenaam de nalatenschap aanvaardt of weigert. Iedereen is gerechtigd, maar niemand is verplicht, om een verklaring van erfopvolging af te leggen of in te dienen. Een persoon die geen verklaring van weigering van de nalatenschap heeft afgelegd of ingediend, wordt geacht de erfenis te aanvaarden. Een persoon die een geldige verklaring van aanvaarding van de nalatenschap heeft afgelegd of ingediend, kan daarna geen afstand meer doen van de erfenis. De rechtbank of de notaris zal niet van iedereen verlangen dat hij of zij een verklaring van erfopvolging aflegt of indient, maar een erfgenaam die een dergelijke verklaring wil afleggen of indienen kan dat mondeling doen ten overstaan van de rechtbank die het testament bekrachtigt of de notaris die de bekrachtigingsprocedure uitvoert of ten overstaan van een gemeentelijke rechtbank, of door een gewaarmerkt document met een verklaring van erfopvolging in te dienen bij de rechtbank die het testament bekrachtigt of de notaris die de bekrachtigingsprocedure uitvoert. Bij het afleggen of indienen van een verklaring tot weigering van de nalatenschap moet de rechtbank of de notaris de erfgenaam waarschuwen voor de gevolgen van een dergelijke verklaring en de erfgenaam erop wijzen dat hij of zij een erfenis alleen in zijn of haar eigen naam kan weigeren, of in zijn of haar eigen naam en die van zijn of haar nakomelingen.
De rechtbank zal de bekrachtigingsprocedure opschorten en de partijen opdragen om civielrechtelijke of administratieve stappen te ondernemen als de partijen de feiten betwisten waarvan een van hun rechten, de samenstelling van de nalatenschap of het voorwerp van het legaat afhangt. De partij wier recht door de rechtbank het minst plausibel wordt geacht, zal worden geïnstrueerd om civielrechtelijke of administratieve stappen te ondernemen. Als de partijen de feiten betwisten waarop het recht op een testamentair legaat of een ander recht berust, zal de rechtbank de partijen instrueren om civielrechtelijke of administratieve stappen te ondernemen, maar de procedure niet opschorten.
Aan het eind van de procedure zal de rechtbank of de notaris een besluit over de erfopvolging nemen. Aangezien erfopvolging in Kroatië *ipso iure* (“van rechtswege”) plaatsvindt bij het overlijden van de erflater, is een besluit over erfopvolging een besluit van declaratoire aard. In het besluit wordt vastgesteld wie na het overlijden van de erflater erfgenaam wordt of worden en welke andere rechten zijn verworven door andere personen. De inhoud van het besluit is vastgesteld in de Successiewet, en het besluit bevat informatie over de erflater (voor- en achternaam, persoonlijk identificatienummer, naam van een van de ouders, geboortedatum, nationaliteit, en voor personen die tijdens het huwelijk zijn overleden hun achternaam vóór het huwelijk), over de samenstelling van de nalatenschap (toewijzing van onroerende zaken onder vermelding van de verplichte gegevens voor registratie in het kadaster; toewijzing van roerende zaken en andere rechten die door de rechtbank geacht worden onderdeel van de nalatenschap te zijn), over de erfgenamen (voor- en achternaam, persoonlijk identificatienummer, adres, relatie tot de erflater, of de erfgenaam als legitimaris of als testamentair erfgenaam erft, of er meerdere erfgenamen zijn, het erfdeel van elke erfgenaam uitgedrukt in fracties), over beperkingen of bezwaringen van de rechten van de erfgenaam (of het recht van de erfgenaam gebonden is aan een voorwaarde, een tijdslimiet of een instructie en zo ja, of en hoe het anderszins is beperkt of bezwaard en ten gunste van wie), en over personen die recht hebben op een legaat of enig ander recht dat uit de nalatenschap voortvloeit, met een precieze toewijzing van dat recht (voor- en achternaam, persoonlijk identificatienummer en adres van de persoon). Een besluit over erfopvolging wordt meegedeeld aan alle erfgenamen en legatarissen, evenals aan personen die tijdens de procedure een verzoek tot erfopvolging hebben ingediend; definitieve besluiten worden ook meegedeeld aan de bevoegde belastingautoriteit. In een besluit over erfopvolging zal de rechtbank of de notaris de instructie geven om, zodra dat besluit definitief wordt,

de vereiste inschrijvingen te verrichten in het kadaster, in overeenstemming met de regels van de Kadasterwet, en om de roerende zaken die worden bewaard door de rechtbank, de notaris of, in opdracht van een van deze, een derde, over te dragen aan de gemachtigde personen.
Voordat een besluit over de erfopvolging wordt genomen, kan de rechtbank of de notaris op verzoek van een legataris een afzonderlijk besluit over het legaat nemen, mits dat legaat niet wordt betwist door de erfgenamen. Wanneer de samenstelling van de nalatenschap slechts gedeeltelijk niet wordt betwist, kan een gedeeltelijk besluit over de erfopvolging worden genomen om de erfgenamen en legatarissen vast te stellen en te bepalen welk deel van de nalatenschap niet wordt betwist.
Tegen een besluit van een notaris over de erfopvolging dat deze heeft genomen in zijn of haar hoedanigheid van bewindvoerder van de rechtbank in een bekrachtigingsprocedure, kan bezwaar worden aangetekend. Dit bezwaar kan binnen acht dagen na de kennisgeving van het besluit aan de partijen worden aangetekend bij de notaris, die dit bezwaar samen met het dossier onverwijld moet voorleggen aan de bevoegde gemeentelijke rechtbank. Bezwaren worden behandeld door een enkelvoudige rechtbank (één rechter). Alle te laat ingediende, onvolledige of niet-toelaatbare bezwaren zullen door de rechtbank terzijde worden geschoven. Bij het nemen van een besluit over een bezwaar tegen een besluit van een notaris kan de rechtbank het besluit geheel of gedeeltelijk handhaven of het besluit herroepen. Wanneer het besluit (geheel of gedeeltelijk) wordt herroepen, zal de rechtbank zich zelf over het herroepen deel van het besluit buigen. Tegen een besluit van de rechtbank tot gedeeltelijke of gehele herroeping van het besluit van de notaris kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld. Een besluit over het ingediende bezwaar zal aan de partijen en aan de notaris worden betekend.
Tegen besluiten van een rechtbank van eerste aanleg in een bekrachtigingsprocedure kan beroep worden ingesteld, tenzij in de Successiewet anders wordt bepaald. Een beroep kan binnen vijftien dagen na de kennisgeving van het besluit van de rechtbank van eerste aanleg worden ingesteld. Een beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, die tijdig een besluit over het beroep moet nemen en een nieuw besluit tot wijziging van het betwiste besluit kan vaststellen, mits dit geen op dat besluit gebaseerde rechten van andere personen schendt. Als de rechtbank van eerste aanleg haar besluit niet wijzigt, zal ze het beroep doorverwijzen naar de rechtbank van tweede aanleg, ongeacht of het beroep binnen de wettelijk vastgestelde termijn is ingesteld.
In de regel besluit de rechtbank van tweede aanleg alleen over tijdig ingestelde beroepen, maar de rechtbank kan ook een te laat ingesteld beroep in behandeling nemen, mits dat geen op het betwiste besluit gebaseerde rechten van andere personen schendt.
In bekrachtigingsprocedures zijn geen buitengewone rechtsmiddelen toegestaan.

7 Hoe en wanneer wordt iemand erfgenaam of legataris?

Erfgenaam, hetzij wettelijk, hetzij testamentair, wordt men *ipso iure* (“van rechtswege”) bij het overlijden van de erflater. Op dat moment verwerft de erfgenaam een erfelijk recht en gaat de nalatenschap van de overledene krachtens de wet over op hem of haar en wordt de nalatenschap zijn of haar erfenis. Een verklaring van aanvaarding van de nalatenschap is niet vereist voor de verwerving van een erfelijk recht. Een erfgenaam die geen erfgenaam wenst te zijn heeft het recht om afstand te doen van de nalatenschap totdat een beslissing in eerste aanleg over de erfopvolging is genomen.
Een legataris verwerft bij het overlijden van de erflater een recht op een legaat.
De bekrachtigingsprocedure om vast te stellen wie de erfgenamen van de erflater zijn, wat de nalatenschap van de erflater is en welke andere rechten met betrekking tot de nalatenschap de erfgenamen, legatarissen en andere personen verwerven, wordt beschreven in het antwoord op vraag 6 over de bekrachtigingsprocedure.

8 Zijn de erfgenamen aansprakelijk voor de schulden van de erflater en, zo ja, onder welke voorwaarden?

Erfgenamen die geen afstand doen van de nalatenschap zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de schulden van de erflater, elk tot de waarde van zijn of haar erfdeel.

9 Welke documenten en/of informatie zijn normaliter vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Ten behoeve van de inschrijving in het kadaster moeten de volgende documenten worden ingediend bij de kadasterafdeling van de gemeentelijke rechtbank in wier rechtsgebied de onroerende zaak is gelegen:
een voorstel voor inschrijving;
het originele document, of een gewaarmerkt afschrift daarvan, op grond waarvan een eigendomstitel is verkregen (de rechtsgrond voor de verwerving van de titel – een koopcontract, een schenkingsovereenkomst, een overeenkomst inzake een onderhoudsplicht, een beslissing inzake erfopvolging, enz.);
bewijs voor de nationaliteit van de verwerver van de titel (een verklaring van burgerschap, een gewaarmerkte kopie van het paspoort, enz.) of bewijs voor de status van de rechtspersoon (een uittreksel uit het handelsregister) als de verwerver een buitenlandse rechtspersoon is;
wanneer een verzoeker wordt vertegenwoordigd door een advocaat: een volmacht (het originele document of een gewaarmerkt afschrift);
als een verzoeker geen advocaat heeft aangewezen om hem of haar te vertegenwoordigen wanneer hij of zij in het buitenland verblijft, is de verzoeker verplicht om een advocaat in Kroatië aan te wijzen om documenten te ontvangen;
bewijs voor de betaling van griffierechten ten bedrage van 200,00 HRK, rubriek nr. 16, en een zegelrecht van 50,00 HRK, rubriek nr. 15, in overeenstemming met de Wet inzake de griffierechten (NN nrs. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12 en 157/13).

9.1 Is de benoeming van een beheerder verplicht of op verzoek verplicht? Indien dat verplicht is of verplicht is op verzoek, welke maatregelen moeten er dan worden genomen?

Het Kroatische recht voorziet niet in de verplichte benoeming van een bewindvoerder voor de nalatenschap. De reden hiervoor is dat op het moment dat de nalatenschap openvalt (wanneer de erflater overlijdt of dood wordt verklaard), deze van rechtswege overgaat op de erfgenamen.
In het Kroatische recht wordt echter wel bepaald dat de rechtbank die de erfopvolging moet bekrachtigen, in specifieke gevallen een tijdelijke beheerder van de nalatenschap zal benoemen. Dat zal de rechtbank doen wanneer de erfgenamen of hun verblijfplaats niet bekend zijn of wanneer ze niet kunnen worden bereikt, en in voorkomend geval in andere omstandigheden. De tijdelijke beheerder van de nalatenschap is gemachtigd om te procederen, vorderingen te innen of schulden te betalen namens en als vertegenwoordiger van de erfgenamen. Indien nodig kan de rechtbank bijzondere rechten en plichten van de beheerder van de nalatenschap vaststellen. Ook kan de rechtbank een beheerder benoemen voor een nalatenschap die op verzoek van de crediteuren van de erflater is gescheiden van het vermogen van de erfgenamen.

9.2 Wie is er gerechtigd de uiterste wilsbeschikking van de erflater uit te voeren en/of de nalatenschap te beheren?

De nalatenschap wordt beheerd door de erfgenamen, behalve als dit beheer is toevertrouwd aan de executeur van het testament of de beheerder van de nalatenschap.
De erflater kan bij testament een of meer executeurs van het testament aanwijzen. Een persoon die is aangewezen als executeur van het testament is niet verplicht om deze taak op zich te nemen. De taken van de executeur van het testament worden door de erflater in het testament gespecificeerd. Als de erflater geen specifieke instructies heeft gegeven, zijn de taken van de executeur met name de volgende:
zorg dragen voor en doen wat nodig is voor de veilige bewaring van de nalatenschap namens en voor rekening van de erfgenamen;
de nalatenschap beheren;
doen wat nodig is voor de betaling van schulden en legaten namens en voor rekening van de erfgenamen.
Daarbij dient de executeur er in elk opzicht voor te zorgen dat het testament wordt uitgevoerd volgens de wensen van de erflater.

9.3 Over welke bevoegdheden beschikt een beheerder?

Volgens het Kroatische recht hoeft er niet verplicht een beheerder te worden benoemd. De reden hiervoor is dat op het moment dat de nalatenschap openvalt (wanneer de erflater overlijdt of dood wordt verklaard), deze van rechtswege overgaat op de erfgenamen. De erfgenamen beheren alles wat tot de erfenis behoort en kunnen daarover beschikken. Als er meerdere erfgenamen zijn, beheren de mede-erfgenamen, totdat de erfdelen van elke erfgenaam zijn bepaald, als gezamenlijke eigenaars alles wat tot de erfenis behoort en handelen ze als gezamenlijke eigenaars alles af, met uitzondering van datgene waarover het beheer is toevertrouwd aan de executeur van het testament of aan de beheerder van de nalatenschap.
Nadat een definitief besluit over het erfdeel van elke erfgenaam is genomen, wordt alles wat tot dan toe gezamenlijk eigendom was beheerd en afgehandeld door de mede-erfgenamen, totdat de nalatenschap wordt ontbonden, volgens de regels op grond waarvan de mede-erfgenamen de goederen van de nalatenschap beheren en afhandelen, met uitzondering van datgene waarvan het beheer is toevertrouwd aan de executeur van het testament of aan de beheerder van de nalatenschap.

10 Welke documenten worden krachtens het nationale recht gewoonlijk gebruikt tijdens of aan het einde van een erfopvolgingsprocedure ter staving van de rechtspositie en de rechten van de rechthebbenden? Hebben zij een specifieke bewijskracht?

In de loop van de procedure zal de rechtbank, als er een executeur voor het testament is benoemd, op zijn of haar verzoek en onverwijld een verklaring aan de executeur afgeven ten bewijze van zijn of haar hoedanigheid en bevoegdheden, met een instructie aan eenieder dat de verklaringen van de executeur moeten worden opgevat als waren ze van de erflater. Eenieder die te goeder trouw handelt, in overeenstemming met de verklaring van de persoon die zichzelf met behulp van een verklaring van de rechtbank heeft geïdentificeerd als de executeur van het testament, zal niet aansprakelijk zijn voor enige schade voor de erfgenamen. Als de rechtbank de executeur van het testament uit zijn of haar functie ontzet, is hij of zij verplicht om de verklaring ten bewijze van zijn of haar hoedanigheid en bevoegdheden onverwijld naar de rechtbank terug te sturen; doet hij of zij dat niet, dan is hij of zij aansprakelijk voor eventuele schade die daaruit resulteert.
Na afronding van de bekrachtigingsprocedure wordt een besluit over de erfopvolging afgegeven. In dat besluit wordt bepaald wie bij het overlijden van de erflater zijn of haar erfgenamen worden en welk rechten door andere personen worden verworven. Aangezien een erfgenaam dat volgens het Kroatische recht *ipso iure* (“van rechtswege”) wordt, is het doel van de vaststelling van de erfgenamen niet om het erfelijke recht of de erfenis zelf te verwerven (beide gebeurtenissen vinden plaats bij het overlijden van de erflater), maar alleen om de uitoefening van de uit hoofde van de erfenis verworven rechten en plichten mogelijk te maken en te vergemakkelijken.
Het effect van het definitieve besluit over de erfopvolging is dat dit besluit geacht wordt bepalend te zijn voor de samenstelling van de nalatenschap, wie de erfgenamen van de erflater zijn, de omvang van hun erfdelen, of hun erfrecht beperkt of bezwaard is en zo ja, hoe, en of er rechten op legaten zijn en zo ja, welke.
Hetgeen is bepaald in het definitieve besluit over de erfopvolging kan worden betwist door eenieder die volgens de bepalingen van de Successiewet niet gebonden is aan de onherroepelijkheid van het besluit over de erfopvolging, en wel door een civielrechtelijke vordering in te stellen tegen de personen die profiteren van de bevinding waarvan de correctheid door de betrokkene wordt betwist.
Het definitieve besluit over de erfopvolging is niet bindend voor personen die recht menen te hebben op een onderdeel van de nalatenschap, mits zij niet als partij hebben deelgenomen aan de hoorzitting in het kader van de bekrachtigingsprocedure en daar ook niet naar behoren persoonlijk voor zijn gedagvaard. Ook is een dergelijk besluit niet bindend voor personen die claimen dat zij vanwege het overlijden van de erflater recht hebben op een erfenis, op grond van het testament of op grond van de wet, mits zij niet als partij hebben deelgenomen aan de hoorzitting in het kader van de bekrachtigingsprocedure en daar ook niet naar behoren persoonlijk voor zijn gedagvaard.
Bij wijze van uitzondering zijn personen die als partij hebben deelgenomen aan de hoorzitting in het kader van de bekrachtigingsprocedure of daarvoor naar behoren zijn gedagvaard, niet gebonden aan het definitieve besluit over de erfopvolging met betrekking tot eventuele rechten die ze genieten op grond van een later gevonden testament of met betrekking tot rechten die zijn vastgesteld in een civielrechtelijke of administratieve procedure (die ze hebben ingesteld na een instructie daartoe) nadat het besluit over de erfopvolging definitief is geworden, mits is voldaan aan de voorwaarden waaronder ze in een civielrechtelijke procedure kunnen eisen dat de procedure wordt herhaald.

Deze webpagina maakt deel uit van de website Uw Europa.
Al uw feedback over de verstrekte informatie is welkom.

This webpage is part of an EU quality network

Laatste update: 06/02/2023
De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.